

JAUNAIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĪ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS, KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Cena 2 kap.

Gatavoties pārskatiem un vēlēšanām komjaunatnē

Tāpat kā partijas organizācija, arī mūsu komjaunatne ir ļoti svarīga notikuma priekšvakarā — gatavojas pārskatu un vēlēšanu sapulcēm. Tie būs svētki un spēku skate nevien jauniešiem un jauniešiem, kuri pie svārkus atlokiem nesā košo sarkano karodziņu, bet arī visai jaunatnei. Tie ir visu jauno varēšanas un gribēšanas darboties skate, jo komjaunatne, būdama mūsu jaunās paaudzes avangards, nesaraucami saistīta ar pārējo jaunatni. PSKP Vissavienības 19. konferencē daudz tika runāts par jaunatnes lomu mūsu dzīves svarīgo uzdevumu risināšanā, par to, ka jaunajai paaudzei, kam visās jomās jānomaina vecā, drošāk jāpīlēt savai labībai plāni un nodomi, enerģiskāk jāiestājas par pārmaiņiem, jo tās augļus būs jāplūc pašiem, kas ir jauni, kas tagad spēku pilnībēdā.

Agrofirmas komjauniešu lielā saime ir spēcīga, labi sagatavota dzīvei, darboties alkstoša, par ko liecina tās daudzie labie darbi kolhoza un pārstrādes rūpniecības uzņēmumos. Ar to lepojas visi, arī vecākā paaudze. Bet tajā pašā laikā komjaunieši un jaunatne nav pilnībā atklājuši visas savas spējas, savu attieksmi pret tagadni un nākotnes izpratni. Vai tādēļ paaudze, kura tagad darba, kultūras un sadzīves ikdienas noteicēja, kura sevi uzskata par vidējo un vecāko, tik nelabprāt jaunajiem uztic svarīgus uzdevumus, tik droši nepalaužas uz jauno spējām un varēšanu! Gribētos, lai pārskatu un vēlēšanu laikā komjaunieši izteiktu savu attieksmi arī pret šo parādību. Šajās sapulcēs, profāms, runa ies par padarīto, nepadarīto, par to, kas jāpadara, bet vai jaunā paaudze nevarētu izvīrīt jautājumu un pameklēt atbildi uz to: vai šodien pat mēs gatavi stāties vecāku un vecāko vietā, vai varam galvot, ka izdarīsim par viņiem labāk!

● PIRMIE ČIPŠU KILOGRAMI

Ne visi droši vien jau nogaršojuši mūsu cietais rūpniecības jauno produkciju — kartupeļu čipšus, jo pagaidām sarāžoti tikai pirmie desmiti kilogrami. Kad iekārta sāks strādāt ar pilnu jaudu, mainā izlaidīs ne mazāk par 300 kilogramiem garšīgo, kraukšķīgo kartupeļu plāksnīšu. To nosaukumā «čipši» izmantots angļu sarunu valodas vārds «chip», kas nozīmē smalki sagrieztus ceptus kartupeļus.

Agrofirmas produkcijas tehnoloģija gan ir mazliet citāda — galvenā izejviela te ir kartupeļu biezenis, taču garšas ziņā tā pat pārspēj iecienītos ceptos kartupeļu «salmiņus». Produkts ir arī barojošs un veselīgs, jo tas satur ne tikai sabalansētu tauku, ogļhidrātu un olbaltumvielu daudzumu, bet arī vitamīnus C, PP, B₁ un B₂.

Meistares Olgas Točilkinas vadībā mūsu cietais rūpniecības čipšu ražošanā piedalās Ludmila Fjodorova, Helēna Kuzņecova, Zinaida Limane (attēlā).

Raiņa AVOTA foto

● Pirms mācību gada

Pēc dažām dienām — 17. augustā Riebiņu vidusskolā ierodas autoritātīva komisija, lai novērtētu veikumu un teiktu savu vārdu: kādā mērā pati skola un tās pedagoģu kolektīvs gatavs jaunā darba cēliena — mācību gada uzsākšanai. Kolektīvs pastāvīgi guvis labu vērtējumu, lai šogad būtu savādāk? Daudz izdarīts apkārtnes sakopšanā un izdaiļošanā. Pirms iepriekšējā mācību gada bijis paveikts liels darbs mācību kabinetu un pašas ākas sagatavošanā, tādēļ šogad bija nepieciešamība na lielākajai daļai visu ai atsvaidzināt. Tomēr vēstures un zīmēšanas kabineti pārtapuši no jauna, liels darbs ieguldīts fizikas kabineta iekārtošanā.

● LATVIJAS VETERINĀRO DARBINIEKU 23. SPARTAKIĀDE

šoreiz notika mūsu rajonā. Dalībnieki bija apmetušies skaistā un tradicionālā vietā — pie Madelānu pilskalna, izmantojot Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas sporta bāzi, vietējās internātskolas stadionu. Mūsu komandas sastāvā bija arī agrofirmas pārstāvis, liellopu embriju transplantācijas punkta vadītājs Jāzeps Sņepsts.

PANORĀMA

Latviešu tautas dziesmas zemkopji slavina tad, kad plava lauki ne tikai nopļauti, sazārdoti, bet arī raža aizvākta prom. Attiecībā uz labības laukiem šāda sakopšana ne tikai tos padara kosākus, bet ir vajadzīga no tīri praktiskā viedokļa — jāatbrīvo no salmiem, lai drīzāk varētu apārt. Agrofirmas saimniecībā tūlīt pēc apkulšanas steidz novākt salmus. Tie ir vērtīgs lopbarības krājumu papildinājums.

ATTĒLĀ: salmu savākšana labi veicas mehanizatoriem. Jānim Pastaram, kurš strādā ar savācēju E — 281, un Vladimiram Čerņevskim, ar traktoru T — 150 K.

GALVENĀ UZMANĪBA — NODODAMAJIEM OBJEKTIEM

Kārtējā agrofirmas celtniecības vidējā posma vadītāju un speciālistu apspriedē izskatīta darbu gaita objektos aizvadītajā mēnesī, daži neatliekamie turpmākie uzdevumi, precizēti svarīgāko objektu nodošanas ekspluatācijā termiņi, izlemta kārtējo darbu nodrošināšana objektos. Apspriedē vadīja agrofirmas ģenerāldirektors Romualds Kavinskis un viņa vietnieks celtniecībā Jānis Teilāns.

Sogad nododamajos ekspluatācijā objektos galvenā uzmanība tagad pievērsta apdares darbiem. Svarīgākās no būvēm, kam jāstājas darba ierindā, ir minerālmēslu un rezerves daļu noliktava, kura būvēta pēc angāru tipa, zirgu novietne, bērnu dārzs Riebiņos, tirdzniecības nams, maizes ceptuve, 18 dzīvokļu māja siera rūpniecības mikrorajonā, kā arī vairākas citas. Tas viss, kopā ņemot, ir ārkārtīgi plaša darbu fronte. Darba spēks un tehnika ir sadrum-

staloti, nevienā no būvlaukiem pa istam netiek nodrošināti vajadzīgie darba tempi.

Apspriedes dalībnieki vienotās, ka šādai «neapmierinātai aptveršanai», ko plaši praktizēja agrāk, jādara gals, jāuzņemas mazāka skaita objektu celtniecība, toties ar tādu aprēķinu, lai tos varētu nodot ekspluatācijā stingri noteiktā laikā, celt kvalitatīvi. Un nesākt nevien jaunu būvi, iekams nav pabeigta jau agrāk iesāktās.

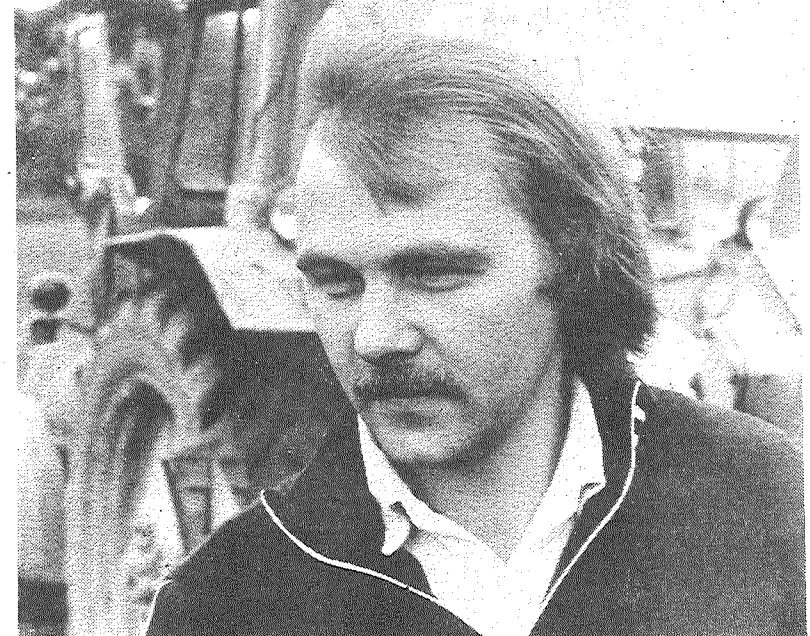
Būvmateriālu dotajā brīdī pietiek visu veidu, bet nav nodrošināta to saglabāšana objektos. Nolempts par to pirmām kārtām pārūpēties galdniecības ceļā un nododamajos objektos, organizējot apsargāšanu nakts. Uzdots sagādniekiem sekot tam, kā ar viņu pūlēm iekrātē materiāli uzglabājas noliktavās, ar svarīgāko lauku darbu nobeigšanu celtnieku rīcībā nodot tehnikas papildresursus. Apspriedē arī citi jautājumi.

Juris KAUSA

ĶĒDĪTE «LAUKS — FABRIKA»

Rakstu lasiet 2. lappusē

SAKARĀ AR RAJONA ATBRĪVOŠANAS 44. GADADIENU

BIJUŠO KAUVU VIETĀ

Pirmo lielāko kauju savā Latvijā 43. latviešu strēlnieku divīzija izcīnīja mūsu rajonā — pie Steķu sīla. Vairākas dienas kaujinieki, ko atbalstīja citas frontes daļas, centās izsist ienaidnieku no pozīcijām. Bet tas šeit pie meža bija izveidojis spēcīgu aizsardzības joslu, uzbrucējiem vajadzēja šķērsojot labi pārrēdzamu zemu klajumu. Tikai pēc vairāku stundu ilgas reakīvo mīnmetēju masīvizētas apšaudes ienaidnieka pretestība beidzot bija salauzta, divīzija varēja atsākt savu straujo virzīšanos uz Aiviekstes krastiem, savienoties ar citām frontes daļām, kas uzbruka Madonas virzienā pa Lubānas zemieni un gar Daugavas krastiem. Pagājušajā gadā, pateicoties vietējiem entuziastiem, kuru vidū ir arī šīs kaujas dalībnieki, meža

ielokā iekārtota piemiņas vieta — pelēki akmeņi ar iekalti tekstiem. Uz atklāšanas svinībām ieradās bijušie divīzijas cīnītāji, viņu ieroču biedri no citām karaspēka daļām, ģimeņu locekļi, draugi no Daugavpils, Jēkabpils un citiem rajoniem, tālo un smago notikumu atmiņās kavējās pie ugunsкура.

Todien, augusta sākumā, kas sakrīt ar novada atbrīvošanas kauju gadadienu, salidojuma dalībniekiem radās doma šos atceres brīžus pārvērst par tradīciju. Augusta pirmajā svētdienā latviešu gvardi tiekas Vietlavā, bet otrajā svētdienā nolēma sapulcēties šeit, pie Steķu sīla priedēm. Un nu rīt atkal pie pelēkajiem piemiņas akmeņiem uzliesmos ugunskurs, sanāks sirmi, bet stalti vīri ar kara un miera laiku ordeņiem un medaļām pie krūtīm. Viņu pulkā ir arī bijušās frontinieces.

Sogad viņus sagaida pārsteigums: pretī piemiņas vietai ceļa otrajā pusē svaigi baltus gredus spīdinādama paceļas aka ar spaini un krūzi. To kādā avotā ierīkojis kaujas dalībnieks Artūrs Brūvers ar dēliem un domubiedriem. Ceļnieki, kas te brauksi vai iesi, apstājies, padomā, kādu postu atnesa karš, pieminī kritušos, un, lai tev veiklāks ir tālākais ceļš, padzeries dzidravota ūdeni no akas!

ATTĒLA: piemiņas vietas atklāšanas dienā 1987. gada augustā.

KĒDĪTE «LAUKS — FABRIKA»

Aug augumā jaunās ražas līnu salmiņu krājumi fabrikā. Ja iepriekšējās dienas pēcpusdienā lietus nav traucējis, tad pa uzņēmuma vārtiem pirmās kravas ielīgo tūlīt kā darbu uzsāk pirmā maiņa — pulksten septiņos. Rīta stundā, ja bijis labs laiks, sabrauc pat pa desmit automašīnām vienā laikā. Ja lietus netraucē no rīta, tad šādas pat sastrēguma stundas izgadās arī vakarpusē. Pieņemēji un veduma izkrāvēji dara visu, lai kolhozu mašīnas iespējami mazāku laiku sprīdi atrastos fabrikas teritorijā. Viss jāveic ar rokām, tikai kūlīšu pacelšanai panta augšā ir lentas transportieri. Viens otrs steidzīgāks līnu salmiņu piegādātājs mēģina bilst, ka bijis pārāk ilgi jāstāv rindā, taču fabrikas ļaudis dara visu, ko vien spēj. Pieņem arī tādus kūlītus, kuri vēl nav nonākuši līdz īstai kondīcijai — tos pagaidām, jo šādu kravu nav daudz, tūlīt novirza uz

mērcēšanu un pārstrādi šķiedrā. Krājas no jaunās ražas iegūtās šķiedras tonnas, tomēr lielākā daļa veduma nonāk nojumēs.

Darbojas nepārtauktā kēdītē, kuras viens gals ir uz lauka, kur strādā kombaini, kur līnu salmiņu klājienu ļaudis sacel un sasien kūlītus, lai, apzāvētu saulē un vējā staļņos, vestu uz fabriku. Viens no posmiem mūs aizveda uz lauku Raiņa kolhoza, kur strādā Voldemārs Šņepsts. Mehanizators, kā pastāstīja kolhoza priekšsēdētājs Rolands Kavinskis, speciālisti, strādā par diviem.

Tiem vēl kāds laiks jāpastāv uz lauka. Bet citi, apzāvētie, tiek vestu uz fabriku. Te katru kravu sagaida pieņemēja, kontroles meistare Tamāra Čvirova, viņa rūpīgi izraugās paraugus, lai noteiktu numuru. Tad katra krava tiek nosvērta, izdarītas laboratoriskās analīzes, vedums izkrauts, nosvērta tukšā mašīna.

ATTELOS: pirmajā lappusē — Raiņa kolhoza labākais līnu plūcējs Voldemārs Šņepsts, talcinieces no Ukrainas — priekšplānā māsa Marija un Anna Kovtunovičas; šajā lappusē augšā — kontroles meistare Tamāra Čvirova, apakšējā attēlā — laborante Valēntīna Lesčika.

A. MEZMAĻA teksts un foto

SKAISTUMS PALĪDZ GAIŠĀK DZĪVOT

Pašā vasaras plaukumā — 28. maijā mūsu laikrakstā bija publicēti Riebiņu ciema padomes izpildkomitejas, pastāvīgo komisiju un sabiedrisko organizāciju rīkotā konkursa «Par labāko sētu un sarkano stūrīti» noteikumi. Vasaras pilnziēds jau aiz muguras. Taču sētai un mājai jābūt skaistai un sakoptai vienmēr. Tāpēc konkursa vērtēšanas komisija savu kārtējo reidu Riebiņu ciematā rīkoja tagad — augusta sākumā, kad vasara jau pūšas uz aiziešanu. Daja puķu jau noziedējušas, tofies vietā izplaukušas citas — ziedu ciematā ir gana.

Taču netrūkst arī nepatīkamu kontrastu, kad blakus ziedošām puķu dobēm sēklas briedina nezāles, kuras šogad «padodas» pārlieku labi. Šajā ziņā visbēdīgāk ir ar tām platībām, kas atrodas starp divām sētām, divām piemājas zemēm. «Man sakopts pagalmis, izkaplēts kartupeļu lauks, bet tālāk — ne mana cū-

ka, na mana druva», tā, šķiet, spriež dažs labs kolhoznieks. Tieši tādās pašās domās acīmredzot ir arī otrs kaimiņš, un beigu beigās divu kārtīgu cilvēku acu priekšā saplaukst tāda nevēlība, ka pat no citiem rajoniem šurp varētu braukt pēc elites klases nezāļu sēklām.

Ko pret to lai iesāk? Kā jau rakstījām, 13. maijā Riebiņu ciematā notika Tautas deputātu padomes sesija, kurā vienbalsīgi pieņēma lēmumu par to, kas neatliekami darāms ciema labiekārtošanā. Pirmais punkts tajā skan šādi: «Katram deputātam savā vēlēšanu apgabalā pastāvīgi sekot tīrības un kārtības ievērošanai, nezāļu iznīcināšanai».

— Kā jāsaprāt šis lēmuma punkts? Vai tas nenozīmē, ka deputātam būtu jāņem rokā izkaps un savā vēlēšanu apgabalā jāapļauj visas grāvmalas, ežas, kuras nēviens neatzīst par savām? — es jautāju ciema izpildkomitejas priekšsēdētājam Ainai

Tumašovai.

— Nē, tā tas, protams, gluži nav domāts. Deputātam vienkārši jāpamudina savī vēlētaji uzturēt kārtību ne tikai tuvāko mājas apkārtni, bet arī teritoriju ap to. No savas pieredzes varu teikt, ka cilvēki, ja ar viņiem mierīgi un prātīgi aprunājas, pat darbu nevarā noziedo daļu sava brīvā laika, lai nesakoptība viņiem blakus nedarītu kaunu visam ciematam. Par zināmu iedibinātu kārtību manā vēlēšanu apgabalā gribu teikt paldies arī ļāji Tolstopjatovai. Būdamā šeit ražošanas iecirkņa priekšnieka palīdzē, viņa rūpīgi seko, lai viņai pakļautajā teritorijā nezāles nevarētu plaši izvērsties.

— Savu ciemu jūs pazīstat ne jau pirmo dienu un gadu. Kādi ir jūsu vērojumi reidā, kādi secinājumi?

— Kopumā varu teikt, ka Riebiņu ciemats kļuvis glītāks. Pie mājām ir vairāk puķu, apstādījumu. Apskaucama kārtība un spodrība valda ap Zinaidas un Vasilija Kudrašovu māju. Savas sētas (1. attēlā) kopšanā estētiskās gaumes netrūkst Valēntīnai Lupšānei un Antonam Žurkovskim. Var tikai apbrīnot to darbu, kuru mājas pagalma ziedu paklāja atjaunošanā pastāvīgi iegulda Fevrusa

Mališeva ar savu ģimeni. Viena ar otru sakoptībā un skaistumā kaimiņos sacenšas trīs «līvānietes» — Djubinu (2. attēlā), Gromovu un Norkārkles ģimeņu mītnes. Atzinību pelna arī Nemiro, Sorokinu, Abajevu, Jakovjevu, Baškovas, Ijas un Mihaila Tolstopjatovu, Birjukovu, Selezņovu, Romualda un Valēntīnas Kavinsku, Maksimovu, Aukšmuksta mājas. Visas tās, kuru saimieki apzājumošanā ieguldījuši ne mazums darba, nav pat iespējams nosaukt. Ir, protams, arī pretēji piemēri, taču tos šoreiz neminēšu. Konkurss turpinās līdz 15. oktobrim, komisija vēl vismaz vienu reizi apbraukās visu ciemu, un katram vēl ir iespējams sakopt savu apkārtni, pirms tajā sāk valdīt vienīgi vēla rudens kailums.

Konkursa vērtēšanas komisijā tagad ir arī speciāliste — kolhoza jaunā daļdarznieciece Ināra Upeniece. Kā viņa ar svaigu profesionāla aci vērtē ciemata labiekārtošanas plusus un minusus? Ināra pastāstīja:

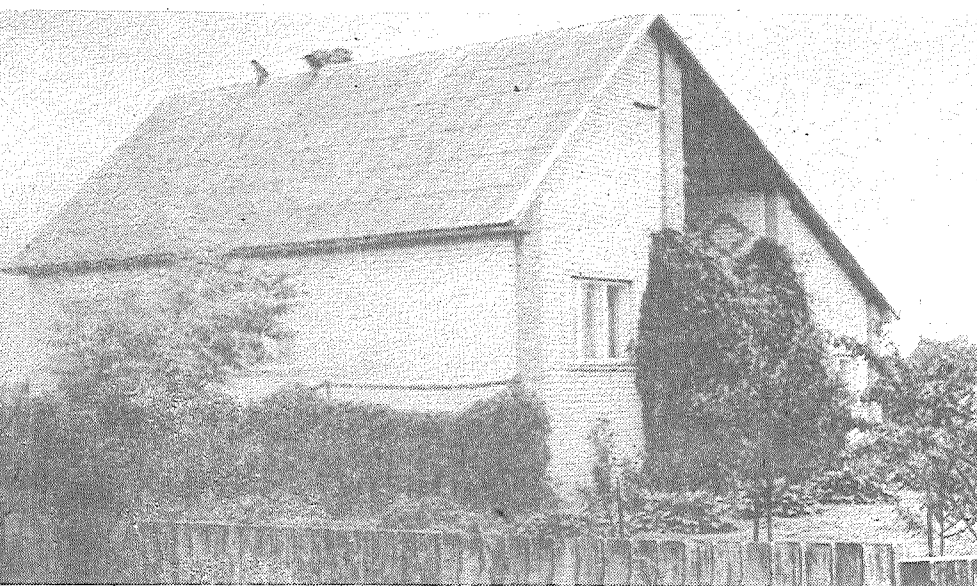
— Laikam jau mēs bijām ietrapījušies tādā nelāgā laikā, kad pamatīgi izaugušo otro zāli traucēja novākt uznākušie lietli. Taču tie, kas kārtīgi kopj savu māju, zina: līst vai nelīst, bet pagalma zāliens jānopļauj. Patīkami bija redzēt, ka Riebiņos sētās nemētājas nekādi

lūžņi un vecas drāžas. Tomēr darāmā vēl ne mazums. Cik daudz iegūtu ciemata izskats, ja pie mājām biežāk būtu sastopami dzīvzogi! Es ar prieku esmu gatava nākt talkā ar padomu, kā optimāli izplānot piemājas platību tā, lai tajā būtu vieta gan skaistumam, gan lietderībai un viens netraucētu otram. Cilvēki šeit nav vienaldzīgi pret daiļo. Bet katrs stāda to, kas viņam sirdij tuvāks, un — vēl biežāk — to, kas ir pieejams. Jo reizēm nav nemaz tik viegladabūt iecerētos stādus. Arī šajā ziņā — centralizētā stādu iegādē — savu iespēju robežās gribētu ciemata ļaudīm palīdzēt.

Atsevišķi būtu jārunā par daudzdzīvokļu mājām, kur vērojama šāda vienkārša sakarība: jo mazāk dzīvokļu, jo kārtības un krāšņuma ir vairāk. Tāpēc šoreiz komisija vislabāk atsauca par Parka ielas 3. namu. Jau vairākus gadus mājas vecākā te ir Emīlija Trūpa, Tieši no mājas vecāko autoritātes un organizatora prasmes ļoti daudz kas atkarīgs.

Tikai tad, kad mēs visi saprattsim, ka skaistums palīdz labāk, gaišāk strādāt un dzīvot, daudzās problēmas dzīvojamā un sabiedrisko ēku labiekārtošanā sāks risināties it kā pašas no sevis.

Lilija LAUCE

Ekonomikas biļetens

Pastāvīga sprieguma atmosfērā

Uzņēmumā, kurš sasniedz augstu ekonomiskās attīstības līmeni, kur ražošanas jaudas ir pilnībā noslogotas, uzdevumu izpilde pastāvīgi ir saspringts process. Viss precīzi jāparedz un jāizvērtina, neatlaidīgi jāmeklē ražošanas efektivitātes celšanas iespējas. Preiju siera rūpnīca savu tagadējo ražošanas līmeni sasniegusi, pateicoties tehnoloģisko procesu mehanizācijai un automatizācijai. Izmantojam importa iekārtas. Tas, bez šaubām, pats par sevi vēl neko nedod. Ievērojami cēlusies strādnieku kvalifikācija, viņu lietiskās īpašības, saimnieku apziņa, noskaņojums. Tam visam un vēl arī daudz kam citam ir svarīga nozīme, lai kolektīvs varētu pastāvīgi būt rūpnieciskās ražošanas avangardā. Katram sīkumam ir savs svars, sākot ar ērtībām darbā, kur cilvēks var likt lietā savu jaunradi, līdz pat augstam sociālajam un kultūras dzīves līmenim.

Ieskatīsimies ražošanas programmas izpildes šā gada pirmās puses analīzes tabulā:

Rādītāji	Plāna izpilde		Procentos pret pagājušā gada 6. mēn.
	faktiskā	procentos	
Tautas patēriņa preces, tūkst. rubļos	11295	110,1	103,6
Preču produkcija, t. rubļ.	11138	110,9	103,8
Siera «Baltija», tonnas	2567	104,8	103,7
Sviests, tonnas	1361	113,4	99,9
Piena cukurs, tonnas	467	108,6	108,1
Sagādāts piens, tonnas	31425	104,3	101,1
no citiem rajoniem, tonnas	22538	107,8	100,4
Peļņa, tūkstošos rubļu	1235	143,6	144,4
Augstākā labuma siers, procentos	58,5	108,3	128
Sviests, augstākā labuma — visos rādītājos — simts procentu.			
Augstākā labuma produkcija kopā, tūkstošos rubļu	8495	115	112,5
Daba ražīgums, rubļos, rēķinot uz 1 strādājošo izdevumi par 1 preču produkcijas rubli, kapelkās	33248	108,2	101
Produkcijas iznākums no izejvielu 1 tonnas, rubļ.	87,2	99,1	98
Vidējā mēnešalga, rubļos	209,3	104,1	104,4
Fondu atdeve, rubļos	244,7	103,9	114
	0,89	111,3	102,3

Gribu pievērst uzmanību dažiem no šiem rādītājiem.

Darba ražīguma pieaugumā šogad savs īpatsvars bija mehanizācijai piena cukura celā, kas nosacīti jāva izbrīvē vairākus cilvēkus, ievērojami palielināja produkcijas izlaidi, cēla darba kultūru. Produkcijas iznākums palielināts tādējādi, ka vairāk iegūti izejvielu, bet uz kaimiņu, sevišķi Jēkabpils rajona PSKP 25. kongresa agrofirms, rēķina. Tajā pašā laikā piena sagāde no rajona saimniecībām samazinājās. Jūnijā, ko var uzskatīt par pienīgāko mēnesi, par 285 tonnām, jūlijā — vēl vairāk: par 334 tonnām. Pasliktinājies arī kvalitāte.

Toties mums izdevās paaugstināt pašu ražoto produktu, sevišķi siera

kvalitāti. Izklusās diezgan paradoksalī — no sliktākas kvalitātes izejvielām iegūts augstāka labuma galaprodukts. Izskaidrojums tam vienkāršs: mums izdevās atklāt un likt lietā iekšējās rezerves — panākt dažus uzlabojumus ražošanas tehnoloģijā, rūpīgāk veikt darbu, ieviest stingrāku kvalitātes kontroli. Taču šie pasākumi nav bezgalīgi, un absurds ir cerēt uz to, lai no kolhoziem, padomju saimniecībām mums sūta, ko vien vēlas, rūpnīca ražos tikai labu sieru un sviestu.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem rūpnīcā pašlaik — ātrāk pabeigt autostaciju mazgātavas būvi, kas ievērojami uzlabos darba apstākļus. Turpat tiks ierīkota arī vājpiena iznīģšana. Masu patērētājiem esam sākuši izlaist sieru 0,5 kilogramu fasējumā, kas guva piekrišanu.

A. JAUNKALNS, siera rūpnīcas galvenais tehnologs

RŪPES UN PRIEKI

Kā redzams zemāk publicētajā pārskatā, vieni no stabilākajiem izslaukuma rādītājiem ir Baibu slaucamo govju fermas kolektīvam. Tajā pēcpusdienā, kad ieradāties fermā, dienas slaukšana jau bija beigusies un piena vadā klusi gulgoja ūdens. Arī slaucējas, kurām todien nebija brīvdiena, vēl bija uz vietas. Mēs viņas nofotografējām ar vi-

siem palīgiem — gan Jadvigu Lepuku, gan maiņas slaucēju Natāliju Lapševovu, gan Zentu Juhņeviču ar meitiņu Sanitu, gan nu jau pensionāri Antoniju Ivanenko ar mazmeitu Lilitu. Trūkst tikai Vijas Conkas un Ritas Rubenes, kura tagad slauc līdz šim pienīgāko — nule pensijā aizgājušās Zinaidas Trofimovas govju grupu.

Parasti tad, kad vienu slaucēju vietā nāk citas, sākumā neglābjami kritās piena izslaukumi fermā. Piemērs — kaut vai tā pati Zabegu ferma. Ja Baibās tā nav noticis, tad tas ir ne tikai vērtīgas maiņas ieguvums, bet arī fermas pārzines Marijas Butkānes rūpīga, lietpratīga darba rezultāts. Ne jau velti viņas attēls rotā

kolhoza Goda plāksni Riebiņu ciemata centrā.

Vēlāk mēs tikamies arī ar fermas pārzini un nedaudz parunājamies par Baibu fermas jauzū rūpēm un priekiem.

Rūpes — tās pirmām kārtām saistās ar lopbarību, tās kvalitāti, īpaši to, kas šajā lietainajā vasarā sagatavota nākamajam ziemošanas periodam. Ja nāksies iztikt tikai ar to, Baibu fermā būs grūti nodrošināt ne vien iepriekšējo izslaukumu līmeni, bet arī garantēt teliņu labu saglabāšanu, govju veselību.

Bet prieki — tie ir slaucēju apzinība un pašizliedzība. Citēšu te tikai dažus Marijas Butkānes izteikumus, kas to raksturo: — Nu, par Viju Conku ne jau velti teica, ka viņa savas raibeles ne tikai pēc galvas, bet arī pēc astes pazīstot.

— Nesen vienam teliņam piemētās caureja, tad Rita Rubene no savām mājām atnesa viņam pienu. Un slimība pārgāja, telēns tagad sveiks un vesels.

Labs vārds Marijai Butkānei atrodas arī par ilggadējo slaucēju Jadvigu Lepuku un Zentu Juhņeviču. Bet jauno, dūšīgo palīdzi — Riebiņu vidusskolas nākamo 8. klases audzēkni Lilitu Ivanenko lūdz uzslavēt pat galvenā zootehniķe Irīna Norkārkle. Lilita jau sen, tāpat kā tagad mazā Sanita Juhņeviča, gājusi uz fermu palīgos vecaimamai. Un tagad jau pilnīgi paštāvīgi var tikt galā ar govju grupu. Zēl, ka meitenes nākotnes nodomi saistās ar citu profesiju, — mūsu lopkopju saimei būtu labs papildinājums.

Vēl joprojām stāv prātā, ka šo-

pavasara rajona agrorūpnieciskās apvienības un izglītības nodaļas organizētajās jauno mehanizētās slaukšanas meistaru sacensībās nepedalījās Riebiņu vidusskolas komanda. Kaut arī, braukājot pa fermām, ar patiku var vērot, kā mātes radina savus bērnušus pie darba, pat grūtā lopkopju darba. Reinieku fermā, piemēram, telus barot un kopt mammai tālāk nāk mācībās un darbā allaž čaklā Ina Pastare. Kopā ar mīmi — Oļgu Pastari un otru pārrindnieci Teklu Meluškāni nofotografēta mūsu laikrakstā 27. (62.) numurā. Šodien atkal fermas kolektīva kopportretā ir dažādu paaudžu pārstāves. Bet ir svarīgi, lai bērniņā un agrā jaunībā fermā gūtās iemaņas noderētu turpmākajā dzīvē. Atcerēsimies IY Vissavienības kolhozieku kongresa rezolūciju «Par kolhozu sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanu jaunajos saimniecības un pārvaldes demokrati-zācijas apstākļos», kur teikts: «Ipaši rūpēties par jaunatni, par tās iesaistīšanu aktīvā darbā». Kāpēc notiek tā, ka vidusskolas gadus iepriekšējā interese par darbu fermā izplēn?

Protams, rūdiņums, kas gūts, līdzdzīvojojo māmiņu un vecmāmiņu darba solim, nekur nepazudīs arī citā profesijā. Un tomēr...

Tā fermas jauzū rūpes un prieki saistās arī ar jauno maiņu, kurai taču ir jābūda priekšzīme it visā, lai pamodinātais darba spars neizsīkst.

M. AUSTRUMA
Attēlā: (no kreisās) Lilita, Nataša Lapševova, Antonija Ivanenko, Jadviga Lepuka, Zenta Juhņeviča un Sanita.

Govju mehanizētās slaukšanas meistaru sacensība 1988. gada 7 mēnešos

Vārds, uzvārds	Govju skaits grupā	Vidējais izslaukums no govīs (kg)	+ vai — salīdz. ar iep. gadu
Irina Pisuka	47	3139	-60
Anisija Kirilova	49	3236	+28
Antoņina Isajeva	48	3058	+52
Antoņina Ksendzova	48	3001	-223
Veronika Kozlova	50	3640	+444
Anna Meluškāne	50	3186	-42
Lidija Ručica	50	3414	+168
Zinaida Meluškāne	49	3046	+80
Aizupiešu lielfermā	393	3191	+17
Rita Rubene	45	4208	+814
Zenta Juhņeviča	42	3598	+214
Jadviga Lepuka	44	3822	+461
Vija Conka	35	4129	+507
Baibu fermā	167	3907	+337
Lidija Fjodorova	26	3154	-774
Valērija Smukša	27	2985	-353
Vera Golubeva	27	3714	+313
Zabegu fermā	80	3279	-276
Marija Cakule	16	5298	
Valentīna Sidorova	17	5060	
Alvīne Mikulāne	15	5083	
Leiņišķu fermā	48	5155	

	1	2	3	4
Galina Bahanova	33	3359		-1106
Antoņina Stepankova	30	3648		-845
Uljana Amosova	29	3342		-1088
Duntišķu fermā	92	3443		-1022
Feklinija Daņilova	27	3979		-639
Zoja Tumašova	28	4372		+189
Helēna Černova	30	5307		
Džuma Mamedova	27	5268		
Antoņina Loginova	18	4602		+4
«Progress-1»	130	4885		+420
Jūlija Bobrova	49	3907		+228
Jefrosinija Kapustenoka	52	3652		+415
Marija Lazareva	54	4227		+347
Nadežda Turubanova	51	3704		-164
Leokādija Mūrniece	53	3919		+36
Jevdokija Trofimova	47	3403		+145
Valentīna Mihailova	54	3394		-150
«Progress-2»	360	3878		+330
Komplekss «Progress»	503	4042		+385
Lūcija Džeriņa	45	3550		+437
Feodosija Turubanova	44	3292		+236
Kira Baikova	54	2723		-457
Valērija Ksendzova	51	2954		-552
Zaseku fermā	193	3104		-104

Zaudējumi atkāpjas

Pēdējos gados mūsu fabrikā likās, ka zaudējumi neizbēgami un te kaut ko izmainīt nav iespējams. Taču agrofirms sastāvā jau pirmajā gadā

zaudējumu summu izdevās krietni vien samazināt. Turpinot to pašu ceļu, šogad runājam jau par rentabilitāti. Izmainījušies arī citi rādītāji.

Saldzinātājus 1987. gada 1. pusē ar to pašu laiku šogad. Pērn sešos mēnešos zaudējumi bija 74 tūkstoši rubļu. Šī gada atbilstošam periodam plānojam 118 tūkstošos rubļu peļņas, faktiskais tās apjoms izrādījās 167 tūkstoši rubļu, vai par 41,5 procentiem lielāks. Gala rezultātā ieguva arī strādnieki — vidējā izpeļņa pieauga par 15 procentiem — no 207 līdz 239 rubļiem.

Kas tad notika rūpnīcā, ja mums izdevās to visu sasniegt?

Pastāstīšu skaitļi valodā. Par 18 procentiem palielinājām līniskiedras ražošanu — līdz 578 tonnām, kur liels īpatsvars ir garajai šķiedrai. Agrāk fabrikā ražoja, ja tā var izteikties, to, kas iznāks, tagad mērķtiecīgi cenšamies iegūt vairāk garās šķiedras, kas ir vērtīgāka, augstākā cenā. Piegāžu plāns garajā šķiedrā pūsgadā pārsniegts par 7,3 procentiem, tās — 8,6 procentiem. Liela nozīme bija tam, ka darba ražīgumu palielinājām par

32 procentiem, rēķinot uz vienu strādājošo, šis rādītājs ir 11314 rubļi (pērn attiecīgajā periodā bija 6589 rubļi).

Liels darbs veikts kārtības ieviešanā štatu sarakstos. Apvienoti vairāki mazietilptīgie darbi, cilvēki vairāk noslogoti, izdarīta pārkārtošanās, lai ar mazāku darba spēku, līdzekļu patēriņu varētu sasniegt augstākus ekonomiskos rādītājus. Fabrikā strādājošo skaits samazināts par 22 cilvēkiem.

Svarīga loma bija arī tam, ka uzņēmumā tika izvēsta cīņa par kurināmā un enerģētisko resursu taupīgu izlietošanu, to patēriņa apjoms samazināts par 7,8 procentiem, salīdzinot ar normatīviem. Zaudējumi pamazām atkāpjas, tam ir politiska nozīme fabrikas kolektīva dzīvē: vairo ticību spēkiem, noskaņo uz možumu, enerģisku rīcību, uz stingru vēlēšanos ieturēt to attīstības kursu, kas jau parāda augļus. Ja mūsu kolektīvs arī turpmāk ieturēs šo kursu, tad droši sasniegs rentabilitāti. Bet no tās atkarīga arī pašu strādājošo labklājība.

Veiksmīgi esam iesākuši arī šī gada otro pusē. Septiņos mēnešos ražotas 590 tonnas šķiedras, plāns pārsniegts par 1,4 procentiem, tajā skaitā garās šķiedras — 187 tonnas un par 8,1 procentu. Tas liecina, ka strādnieki sapratuši savu galveno uzdevumu. Uzņēmumā nostiprinās darba un tehnoloģiskā disciplīna, pastiprinās gādība par kvalitātes nemīlīgu palielināšanu. Vārdu sakot, iezīmējušās pozitīvas pārmaiņas, un mūsu kopīgais uzdevums — tās padarīt neatgriezeniskas.

Kira KRISŪKA, līnu fabrikas ekonomiste.

ŠODIEN —
FIZKULTŪRIEŠU
DIENA

EIKŠA
EZERA
TRASĒ

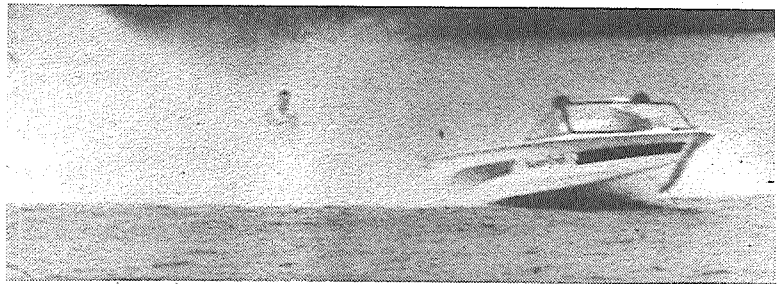

Droši vien tāpēc, ka pie šī ezera atrodas starpsaimniecību celtniecības organizācijas dzelzsbetona konstrukciju poligons, vienam no tā darbiniekiem — namdarim un galdniekam Jānim Kokinam ienāca prātā laimīga ideja: pamēģināt ūdensslēpošanu. Tāpat redzēts, cik tas ir skaisti, turklāt nodarbošanās uz ūdens un tajā norūda cilvēku. Sākumā viņš nodarbojās ar savu meitu Diānu, vēlāk ar dēlu Guntaru. Viņiem piepulcinājās citi vienauģi. Kopš tiem laikiem aprit desmit gadu. Arī ūdensslēpošanas rītausmā jau domāja par perspektīvu — treniņiem augu gadu: iesāka būvēt slēgtu baseinu ar elektroierīci, kura veic sportistu. Tikai nav bijis laika pabeigt šo ieceri. Toties ezera krastā izaugusi vesela pilsetiņa ar saunu sportistiem, atpūtas istabām un citām telpām, skaitļtāju tribīni. Veco kuteru vietā šogad PSRS 24. čempionātā ūdeni šķēla divi moderni, ar augstām manevrēšanas spējām kuteri «Master Kraft», kas diemžēl bāzei nepieder. Sporta pasākumu dalībnieki un viesi atzīst, ka izveidota lieliska bāze. Tā ir J. Kokina un viņa palīgu, pašu jauno sportistu roku darbs. Sienas izdaiļo slēpošanas trenera, bāzes autora un cēlēja J. Kokina griezumā kokā. Šajos gados māstros izaudzinājis daudzus talantīgus sportistus, viņu pulkā bez meitas ir arī Inģus Buks un Valdis Ivanāns, kuri šajā čempionātā cīnījās par godalgotajām vietām. Ūdensslēpošanas vēsture vēl nav gara, šis sports nav pieskaitāms pie klasiskajiem, ar kuriem cilvēce nodarbojas gadu tūkstošus. Pirms sešdesmit sešiem gadiem uz Mičigana ezera ASV bija sarakstas pirmās ūdensslēpotāju sacensības, bet mūsu valstī tam uzmanību sāka pie-

vērst tikai piecdesmito gadu beigās. 1964. gadā ar pasaulē pirmā kosmonauta Jurija Gagarina līdzdalību izveidota Vissavienības federācija. Līdz pat šim gadam pastāvēja Ūdensslēpošanas starptautiskā federācija, tagad radīta Vissavienības ūdensslēpošanas savienība, kurā ir sešdesmit valstis. PSRS tajā sastāv desmit gadus. Par pirmo Eiropas čempioni kļuva I. Potesa. PSRS čempionātus sāka rīkot Krilatskas airēšanas kanālā. Zīmīgi, ka arī pasaules meistarsacīkstēs pirmās uzvaras padomju sporta slava atnesa daiļā dzimuma pārstāve — N. Rumjanceva, trīs reizes uzvarot figurālajā slēpošanā. Tagad Nopelniem bagātā sporta meistare ir kontinenta desmitkārtēja čempione. Mūsu valsts izlases komanda pēc sacensībām pērnajā gadā ir spēcīgākā Eiropā, bet pasaulē ieņem piekto vietu.

PSRS 24. čempionāta dalībnieki pie Eikša ezera pavadīja četras dienas, noslēguma parāde notika svētdienas, 7. augusta pēcpusdienā. Šīs sacensības bija kā viena no priekšspēlēm pirms Eiropas čempionāta. Preiļieši cīnījās varonīgi, sasniežot labus rezultātus. Jāpiebilst, ka šāda mēroga pasākums Preiļu pusē ir jau otrais. Notikuši arī trīs bērnu čempionāti. Bija sapulcējušies spēcīgākie un titulētākie sportisti no Maskavas, Krievijas Federācijas, Baltkrievijas un citām republikām. Programmā bija figurālā slēpošana, slaloms un lēksana no trampīna, bet īsi pirms noslēguma — paraugdemonstrējumi, kuros sportisti parādīja ne tikai spēku un skaistumu, bet arī akrobātiskus lēcienus, sinhrono slēpošanu. Savu māku rādīja kuteru vadītāji.

ATTĒLOS: ainas no sporta svētkiem Eikša ezerā.

JAUNUMI BIBLIOTĒKĀ

Grāmata — logs uz pasauli

Daugavpils Pedagoģiskā institūta profesors J. Veinbergs savā grāmatā «Piramīdu un zīkuru ēnā» stāsta par seno Tuvo Austrumu kultūru un tās ietekmi mūsdienās. Aplūkoti galvenie šīs kultūras attīstības posmi, seno Austrumu cilvēka domāšanas mitoloģiskais raksturs, viņa attieksme pret dabu, laiku un telpu, viņa ētiskais ideāls. Paredzēta plašam lasītāju lokam, ikvienam, kas interesējas par pasaules kultūras vēsturi.

Grāmatas «Bambusa cietoksnis» autors A. Miņejevs daudzus gadus nostrādājis Vjetnamā. Pamatojoties uz personiskajiem iespaidiem un literārajiem avotiem, viņš stāsta par vjetnamiešu tautas dzīvi, darbu, kultūru, sniedz vēsturiskas un ģeogrāfiskas ziņas, ataino zemnieku kopienas struktūru, Vjetnamas iauku savdabīgumu, raksturo Vjetnamas lielās pilsētas (vēsture, arhitektūra, dzīves ritms).

J. Dzintara grāmatā «Nepakļāvīgie: Liepājas un Lejaskurzemes darbaļaudžu cīņa hitleriskās okupācijas gados» atspoguļota Liepājas revolucionāro strādnieku varonīgā un pašizvērtīgā pagrīdes cīņa pret vācu nacistiskajiem okupantiem un latviešu fašistisko buržuāziju. Pirmo reizi nosaukti vairāku pagrīdes cīnītāju vārdi.

Pazīstamā un ilggadējā tulkotāja un igauņu literatūras popularizētāja J. Zīgura romāns «Sadegusais portrets» (atmiņu mozaika) stāsta par Latvijas PSR Tautas dzejnieci Mir-

dzu Ķempi.

Tiem, kas paši ceļ māju, noteikti noderēs grāmata «Isas pamācības individuālajam būvētājam». Tā veidota jautājumu un atbilstu formā, cenšoties aptvert svarīgākos jautājumus, ar kuriem nākas saskarties individuālajam būvētājam, saņemot zemes gabalu, izvēloties ēkas projektu, ceļniecības materiālus un veicot būvdarbus.

P. Sprinča rokasgrāmata «Gajas veterināri sanitārā eksperta rokasgrāmata» apskatīti galvenie veterinārie un sanitārie higiēniskie jautājumi gajas pārstrādes uzņēmumos. Grāmata paredzēta veterināriem speciālistiem, tehnologiem, zooliņniekiem u. c.

Krājumā «Līgo» ievietotas Jāņu dziesmas (pamatdziesmas bez variantiem) no KRISJĀŅA BARONA apkopoto «Latvju dainu» 5. sējuma.

I. Sokolovas jaunā grāmata «...zaudējuši — raudam» stāsta par pilsētu likteņiem, kurus ietekmējis karš, par sievietēm, kas neizprot sava mūža vērtību vai kļūdas, par visiem tiem, kuri tikai zaudējuši apjaus, ka brīnišķīgais bijis līdzās.

Poļu rakstnieka V. Mišļivska (1932) romāns «Akmens uz akmeņa» ir spilgtāks lauku tematikai veltīts darbs pēckara laikā Polijā. Tajā atainoti poļu zemnieku likteņi uz mūsu gadsimta centrālo vēsturisko notikumu fona.

Ar romānu «Atbaista punkts» krievu padomju rakstnieks A. Kop-

telovs pabeidza triloģiju, kas veltīta V. I. Ļeņina dzīvei un darbībai.

Francu rakstnieka F. Eriā teraloģijas «Busardeli» otrajā daļā ietilpst romāni «Zelfīne režģi» un «Laiks milēt». Darbība notiek tāsišu okupācijas laikā un pirmajos pēckara gados — Parīzē un Provansā. Gaivenā varone Agnesa iesaistās Pretosānās kustībā, nosargā savu neatkarību, iegūst tiesības pati peiniēt maizi, mīlēt cilvēkus.

Latviešu vaiodā iznācis PSRS Valsts prēmijas laureāta O. Rudņeva kinoromāns «Ilgais ceļš kāpās». Šis darbs laika ziņā aptver plašu periodu: pirmskara buržuāziskās Latvijas dzīvi, padomju varas atjaunošanu 1940. gadā, kara gadus, Latvijas atbrīvošanu un mūsdienas.

Dramaturga un talantīgā režisora Ā. Geikina (1936) pirmajā lugu krājumā «Ogles sirds» iekļautas divas teātra cīņām paredzētas lugas — «Puteni» un «Saulies dieva Fēba rotaļas», kā arī vēl nepazīstami darbi. Luga «Puteni» ir veltījums latviešu tautas cīņai pret vācu iebrucējiem pirmajā pasaules karā.

Amerikāņu rakstnieces E. Glāzgovas romāns «Kailais lauks» stāsta par zemes un dabas skaistumu, lauku darba cilvēka garīgo pasauli.

Laila VUCĀNE,

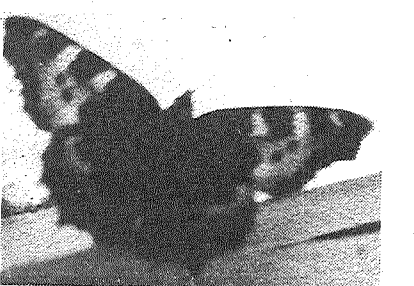
Reibiņu bibliotēkas bibliotekāre

DABAS STŪRĪTIS

DEMOGRĀFU PROGNOZE

2040. gadā uz Zemes dzīvos 10 miljardu cilvēku — teikts Vašingtonā izplatītajā ASV iedzīvotāju skaitēšanas biroja ziņojumā. Pēc amerikāņu speciālistu domām, visvairāk apdzīvotā valsts būs Indija —

1 miljards 591 miljons iedzīvotāju, Ķīna — 1 miljards 555 miljoni, Nigērija — 471 miljons, Pakistāna — 424 miljoni iedzīvotāju. PSRS dzīvos 386, bet ASV — 299 miljoni cilvēku.

Pakāpeniski mainās zemes rota — kosās puķes jau pārziedējušas, kas bija vasaras sākumā, to vietā stājusās pieticīgāks rudens. Krāsu

skāļums pierimst, nodziest. Mainās arī kukaiņu pasaule. Vieni pēc jaunās paaudzes laišanas pasaulē gatavojas ziemas snaudai, citi gājuši bojā pēc savas misijas izpildīšanas. Saulainās dienās izlido taureņi, starp kuriem daudz dažādu pūcīšu. Taureņi ar savu spilgturīti kā šēns kompensēt aizejo. Vasaras krāsu spozmes nodzišanu.

MILŽI PRECAS

Pakistānietis Muhameds Čana, kurš Ginesa rekordu grāmatā ierakstījis kā garākais cilvēks uz Mūsu planētas, musulmaņu svēto vietu Sauda Arābijā apmeklējuma laikā paziņojis, ka meklējot sievu. Viņam 30 gadu, augums — 257 centimetri. Nesen sācis ievērot diētu, tagad sverot vairs tikai 148 kilogramus. Kāzas nesēnosvinēja bijušais

Kuibiševs «Stroitel» basketbola komandas centra uzbrucējs Aleksandrs Sizonenko. Viņa augums — 237 centimetri. NBA profesionāļu līgas basketbolists sudānietis Manute Bols (231 centimetrs) apprecējis tautieti, kuras augums 170 centimetri, viņai 19 gadi. Sagatavoja Laimonis RADZIŅŠ, Druskininkos

Labu veiksmi!

Šodien mūsu zemē vispopulārākie svētki — Fizkultūriešu diena. Tāpēc vispopulārākie, ka fizkultūrieši esam visi. Par to, ka katram, neskatoties uz vecumu, ir jānodarbojas ar sportu, nevienam vairs nav jāpārliecina. Ja ne citādi, tad piedaloties valsts programmā «Veselība». Ja kurš tajā nav atradis savu vietu, tad pēdējais laiks to izdarīt. Fiziskā kultūra un sports cieņā mūsu agrorūmā. Savas komandas sacensībās izvirza skola, rūpniecības uzņēmumi, kolhoza mehanizatori, celtnieki, speciālisti. Firmas pārstāvji gūst labus panākumus dažādās sporta spēlēs, vieglatlētikas disciplīnās, daudzciņā.

GDA vasaras daudzciņā labus panākumus guvuši Jāzeps Šņepsts, Boļeslavs Kivlenieks, Sarmīte Svajba un citi, par vispusīgiem sportistiem sevi apliecinājuši Alberts Ceirāns, Ilmārs Meluškāns, Leonīds Valdonis, Valērijs Unžakovs, Jāzeps Zalāns, Voldemārs Meluškāns, Zoja Piskunova, Terēza Dinnika, Ludmila Prokofjeva un daudzi citi. Patīkami, ka šo sarakstu var turpināt.

So un citu sportistu rosināšanā, viņu panākumos liela loma ir kolhoza un tagad agrorūmā ilggadējam sporta metodikim Jānim Belousovam, siera rūpniecības sporta entuziastei Janīnai Pauņiņai un citiem. Novēlam aizvien jaunus veiksmīgus startus mūsu sportistiem!

KINO AUGUSTĀ

- 14. — Kauja par Romu (Rumānija, Itālija).
- 15. — Ziljeta (Francija).
- 16. — Izvēle, 1. un 2. sērija (Mosfīlm).
- 17. — Aija, 1. un 2. sērija (Rīgas st.).
- 18. — Piedod, Aruna, 1. un 2. sērija (Indija).
- 19. — Miklošs Akli (Ungārija).
- 20. — Ar vīriešiem nav viegli (Dienvidslāvija).
- 21. — Parīzes noslēpumi (Francija).
- 22. — Ziediņš ceļa putekļos, 1. un 2. sērija (Indija).
- 23. — Jaguārs (Mosfīlm).
- 24. — Lautības dzīve, 1. un 2. sērija (Francija).
- 25. — Laimis līcis (Sverdlovskas st.).
- 26. — Līgava Dāvidam (Kuba).
- 27. — Āfrikānis (Francija).
- 28. — Pārāma, 1. un 2. sērija (Indija).
- 29. — Laiks lidot (Mosfīlm).
- 30. — Seansu sākums — plkst. 21.00.

LIDZJŪTĪBAS

Ai, tētiņ, ai, tētiņ,
Vēl nebij tev nomirt,
Tev bij mani agri celt,
Darbiņā radinot.

...Mūsu mīlie nemirst,
Vien apsedzas ar velēnu
Un kļūst par tēvu zemi.

(O. Vācietis)

[T. dz.]
Kad pār kapu gulst pēdējie atvadu
ziedi, dalām bēdu smagumu ar agronomi MARIJU PAUNIŅU,
tēvu
pavadot pēdējā ceļā.
Darbābiedri

Izsakām līdzjūtību VALENTĪNAI RUTKOVSKAJAI, no vīramātes
uz mūžu atvadoties.
Laikraksta «Jaunais Ceļš» redakcija

Cik gaidīti, cik grūti cilvēks piedzimst,
Cik vienkārši, cik negaidīti mirst.
Ojārs Vācietis

piederīgajiem sakarā ar VIŅA priekšlaicīgo nāvi.
Agrorūmā «Krasnij Oktjabrj» administrācija, partijas, arodbiedrības un komjaunatnes organizācijas.

Izsakām dziļu līdzjūtību Jana Justīna dēla PAUNIŅA radiem un

Redaktors A. RANCĀNS